

9001 Tromsø, 12. september 1972.

Postboks 252
Tlf. (083) 83 315

Til medlemmer av Høyre-foreningene i Tromsø.

Det burde kanskje ikke være nødvendig, men vi vil likevel på denne måten, så sterkt vi kan få understreke den situasjon EF-saken befinner seg i for øyeblikket. De siste meningsmålinger har vært alt annet enn oppmuntrende, - det må således skje en kraftig svingning i opinionen, om resultatet skal bli slik vi alle håper og tror. Men for at så skal skje, kreves det full aktivitet fra vår side. Vi må ikke la en eneste sjanse gå fra oss, til å drive påvirkning i våre nære omgivelser. Vi må ikke komme i den situasjon, at vi 25.sept, vet med oss selv, at egentlig kunne vi ha gjort så mye, mye mer.

Denne form for aktivitet, må hver enkelt av våre medlemmer, føle som et ansvar. Etter de siste dagers avisoppslag, kan det ikke være noen som er i tvil om hvilke krefter som i EF-sakens kjølvann, ser sin store sjanse til større innflytelse. Til orientering, - og som ytterligere understrekning av alvoret i situasjonen, vedlegges en fotokopi av Aftenpostens 1.side-oppslag, 9.sept. Disse opplysningene må brukes!

FOLKEMØTE PÅ SOMMERLYST, TORSDAG 14. SEPTEMBER KL.1900.

Som et ledd i innspurten av EF-kampanjen, arrangerer Ja til EF-aksjonen 14.sept. større folkemøter i Oslo, Kristiansand, Bergen, Trondheim og Tromsø.

Til møtet i Tromsø kommer statsråd Magnus Andersen, stortingsrepresentantene Halfdan Hegtun, Guttorm Hansen og Erling Norvik. Dessuten er det korte appeller ved bl.a. fylkesordfører Alfred Sagelvmo, husmor Margit Eidsmo og husmor Karin Næsvold.

Dette møtet MÅ vise bredde og styrke i Ja-bevegelsen, og vi må derfor se som en forpliktelse og gjøre vårt til at Sommerlyst skoles Aula fylles denne kvelden. Vi vil derfor på det innstendigste anmode våre medlemmer om å møte opp.

BANK PÅ - AKSJON 20. OG 21. SEPTEMBER.

Regjeringen, samtlige Ja-stortingsrepresentanter, 17 av landets fylkesmenn, landets Ja-ordførere og representanter for partene i arbeidslivet, møtes søndag 17.sept. til et historisk møte i Colosseum Kino i Oslo.

På dette møtet vil det bli vedtatt et manifest til det norske folk. Møtet vil i særlig sterk grad, understreke alvoret ved den beslutning som skal tas 25. sept.

Manifestet skal sammen med Ja-stemmesedler, deles ut til hver eneste husstand i landet, ved en storstilet "Bank på"-aksjon onsdag 20. og torsdag 21. september. Med i denne aksjonen vil være medlemmer av Arbeiderpartiet, Høyre og Ja til EF. Dessuten medlemmer fra de splittede partiene.

Vi håper og tror at svært mange av våre medlemmer, vil være villige til å gjøre en innsats disse to kveldene.

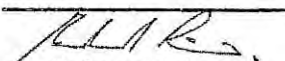
Vennligst meld fra til Høyres kontor (2. etasje Handelens Hus, - vis a vis nykinoen) tlf. 83315, - dersom du kan være med.

Vi regner med minst 50 fra Høyre! Klarer vi det? Vel, - det står blant annet på deg!

Vennlig hilsen

for HØYRE-FORENINGENE I TROMSØ,

Knut Skjærgård/s.

Erlend Rian,
fylkessekretær.

TØR DU Å UNNLATE Å TA DETTE ALVORLIG?

„Folkebevegelsen’ søkes overtatt ved venstrekkupp

Maktovertagelse i «Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i EEC» er nu det første mål for det revolusjonære SUF (m-l). Ved å overta Folkebevegelsens apparat etter folkeavstemningen i EF-saken 24. og 25. september, vil SUF skape en «enhetsfront», med sikte på å nå SUF's neste, viktige mål: Å bringe Norge ut av NATO. Folk både fra SUF, den SUF-dominerte «Arbei-

derkomiteén mot EEC og Dyrtid» og Marxist-Leninist-Gruppene har forlenget infiltrert Folkebevegelsen, og satser på å få med «bra folk» til den faglige kongress EF-motstandernes hovedorganisasjon skal holde neste helg. SUF vil forøvrig innen ett år stifte et nytt revolusjonært kommunistisk parti med initialene «KP».

Folkebevegelsen har langt over 100 000 medlemmer og et godt utbygget organisasjonsapparat, ikke minst takket være betydelige bevilgninger fra store landbruksorganisasjoner. Dette organisasjonsapparat vil være et nyttig instrument for SUF i realiseringen av deres revolusjonære planer. Det faktum at SUF allerede har infiltrert Folkebevegelsen vil uten tvil skape sterke betenkeligheter hos mange av «nei»-frontens borgerlig innstilte tilhengere.

Ifølge materiale Aftenposten råder over, har SUF en meget klar strategi såvel for en varig

enhetsfront bygget på «enhetsfronten mot EEC», for bygging av det nye parti — med program og arbeidsplan, som for en «fagforeningspolitikk».

SUF anser «nei til EEC» som et skritt på veien til å løse Norges tilknytning til Vest-Europa. Et viktig mål på langt sikt er å få Norge ut av NATO. — Det vil være et slag mot borgerskapet og svekke Norges militære apparat — og dermed øke mulighetene for å gjennomføre en revolusjon i Norge.

Men man anser det som «uklok politikk» å innrømme at målet på lengre sikt er å få Norge ut av

NATO. SUF er redd for at dette ville kunne ødelegge den enhetsfront som er bygget opp mot EF, ikke minst ved at man risikerer å «skremme særlig bondene, som vanligvis er reaksjonære i sin holdning, over til Ja-folkene». Først når marxist-leninistene har skaffet seg kontroll over Folkebevegelsen, vil man påny kjøre frem NATO- og Vietnam-sakene igjen.

I et SUF-notat blir det opplyst at alle medlemmer av «Arbeiderkomiteén» (AKMED) nu er gått inn i Folkebevegelsen, hvor ledelsen en rekke ganger har tatt avstand fra nettopp — AKMED.

Denne organisasjon skal imidlertid omdannes til valgkamp-sentre i distriktene, men komiteéns navn skal man ikke kjøre på lenger.

I EF-kampen nu er det beste å kjøre på den nasjonalistiske linje, og av den grunn har SUF lansert parolene «Nei til salg av Norge» og «Forsvar norsk sjøfaderrett». — Derfor synger vi «Ja, vi elsker» på våre anti-EEC-møter, hvor vi heller burde ha sunget «Internasjonalen».

Den nasjonale linje har slått særlig godt an utover i bygdene.

Fortsatt side 16 (2)

Forts. fra 1. side (2)

hvor det ofte er stor uvitenhet om EF — og hvor mange tror at hele Grunnloven må forandres, for at «skal komme inn i EF», heter

I forbindelse med folkeavstemningen i EF-saken om vel to uker, sier SUF bl.a.: — Hvis vi taper avstemningen, er situasjonen klar. Da fortsetter vi kampen og fronten — og det samme gjelder hvis avstemningen er «diffus». Da vil man satse på generalstreik og demonstrasjoner over hele landet, for å hindre manipulering i Stortinget.

Fortsatt kamp

Vinner vi avstemningen, vil monopol-diktaturet være sterkt svekket, men ikke ødelagt, heter det videre i notatet. Derfor må vi fortsette kampen for å hindre en utvikling mot gradvis tillempling til EF.

SUF vil kjempe for å opprettholde Folkebevegelsen og AKMED, og vil innkalle «progressive» kongresser som krever en varig enhetsfront.

— Høyre-fløyen i Folkebevegelsen — de som for organiseringen hadde nær tilknytning til monopolkapitalen, dvs. «hierarkiet i Bondelaget, de er reaksjonære og antikommunistiske (eksempel: Borgen, Haugestad)» — vil SUF satse på å bli kvitt. Den trenger vi ikke etter folkeavstemningen.

SUF vil legge opp en strategisk og taktisk politisk linje for å klare dette — og trenger folkelig noe å mobilisere massene på etter folkeavstemningen for å få uroen igang. Vi kan da føre kampen mot statsbudsjettet, heter det.

I et notat «om bygging av parti», heter det bl.a. at det er marxist-leninistenes syn at man ikke skal satse på en linje for å forverre forholdene i Norge for å skape grobunn for revolusjonen.

«Tiltrekkende»

— Tvertimot vil man gjennom et tiltrekkende program og konstruktive forbedringstiltak og innflydelse over krav som blir reist og aksjoner som igangsettes, skaffe seg så bred støtte at revolusjonen kan gjennomføres.

Det innrømmes forøvrig at lederne i SUF (m-l) la opp en feilaktig taktikk, da man for to år

siden undervurderte mulighetene til å bygge seg inn i Folkebevegelsen — og «innta den dominerende plassen der. Senere har ML greid å infiltrere bra, og nå er det «vi» som har lansert de fleste av de ideer FB har tatt opp», heter det.

SUF vil søke bondenes støtte, i første omgang på bondenes egne premisser. På lengre sikt vil imidlertid SUF arbeide for kollektivisering. Man mener det kan bli aktuelt å tvangsdirigere ungdom til gårder som er fraklyttet — eller forlange at de som har forlatt åm, reiser tilbake.

Våpen hjemme

— Når vi har skaffet oss «partiet, enhetsfronten og folkehæren», da har vi alt vi trenger for å ta makten, sier SUF. For bl.a. å få dannet «folkehæren», mener man bondenes støtte er meget viktig. De er de eneste idag som har våpen hjemme. Likeledes anser man samene som en viktig gruppe å vinne for partiet, «fordi de er organisert i HV og således har våpen hjemme. Derfor støtte til alle samenes krav», fremgår det av et notat om partiets program.

I den forbindelse heter det også at ML-gruppens politikk «går ut på at man etter revolusjonen skal kaste alle imperialister ut av landet og konfiskere deres eiendom».

Hovedfienden

— Når det gjelder de ekstremt reaksjonære organisasjoner, kan vi alt nå si: Vi vil utslutte. Men taktisk klokt sier vi ikke dette i et program. — Monopolkapitalens menn er hovedfienden».

LO's korttidssekretærer må «for enhver pris hindres fra å slippe til», mener SUF, som så synes å erkjenne visse problemer ved å stå utenfor EF: De (korttidssekretærene) vil snakke om den enkelte bedrifts problemer utenfor EEC. Det vil arbeiderne forstå og mange kan bli omvendt. Streik anbefales.

fales for å «unngå» møter med LO's korttidssekretærer på bedriftene.

SUF gjør også en innrømmelse på et annet viktig punkt: Hvis Norge kommer med i EF, kan det bety at finanskrisen uteblir.

— Fordi kriser og katastrofer er så nær, er revolusjonen både nødvendig og mulig. Derfor forbereder vi oss på revolusjonen, sier SUF. Men den er ikke «like om hjørnet». — Det «borgerlige demokratiet» vil bestå i de nærmeste årene.

Advarer mot kup

Det advares mot å satse på kupp-makeri i fagforeningene, hvor SUF heller ikke vil satse på harde paroler eller store saker — men på de små saker, f. eks. «for liten spisesal».

I fagforeningene vil folk fort merke at vi er sosialister, heter det i dette SUF-notatet. Men derfra er spranget langt til å stille parolen om at vi satser på revolusjonen, blir det tilføyet.

egk.

Aftenposten 9. sept 72.